

Ter herinnering aan

J.G.M. (Jan) Rekveldt

Geboren: 6 april 1921 te Delden

Overleden: 17 december 2007 te Delden.

Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn.

(Openbaring Johannes 21-15a.6b-7)

Een warme, zorgzame man, met grote liefde voor zijn vrouw Cato (op 3 juli 2007 overleden) en zijn kinderen en kleinkinderen, met een groot gevoel voor verantwoordelijkheid. Sommige mensen die hem dierbaar waren hebben deze laatste kwalificatie wel eens als 'te' ervaren: je wist altijd wat je aan hem had. Je kon op hem bouwen, hij zou je niet in de steek laten. Zijn intenties waren integer. Hij genoot zichtbaar van zijn familie, was trots op zijn vrouw.

De kerstentjes, het vieren van Sinterklaas - vooral het maken van lange gedichten - vond hij erg gezellig. Hij geloofde sterk in bepaalde normen en waarden, maar als hij anderen niet kon overtuigen was het ook goed; hij liet mensen in hun waarde. Praten over zijn eigen gevoel ging hem niet zo makkelijk af: "Het komt zoals het komt, en dan zie ik het wel. Je verandert er toch niets aan." Iedereen die hem de laatste jaren heeft meegemaakt, kent deze uitspraak van hem ongetwijfeld. En "Ik weet wie ik ben en wat ik kan en dat moet maar goed zijn." Hij ervoer daarbij in zijn leven veel steun aan zijn geloof. Hij was een harde werker, in de winkel en later bij het ontwikkelen en geven van lessen op het gebied van aardappelen, groenten en fruit. Ook was hij een fervent schaker, dat Delden een schaakclub heeft is mede aan hem te danken.

Dit alles kenmerkte de pa en opa van wie we zielsveel hielden - én houden.

Robert en Marjolein, Tonnie en Bas; Carla en Leo, Susanne en Barbara (en Jasper); Marijke en Roel, Mark (en Cristiane) en Moniek (en Bert).